

Intet salær ved resposumsager

Kan en advokat kræve salær for at indbringe en sag for Resposumudvalget?

Ja, mente Advokatnævnet. Nej, har Østre Landsret nu fastslået.

EFTER ADVOKATSAMFUNDETS vedtægt afgiver Advokatrådet på anmodning af en advokat resposum om et salær om hvis berettigelse, der er tvist.

En meget betydelig del af de sager, der behandles for Resposumudvalget, vedrører salærfastsættelse i sager, hvor en klient har opnået retshjælpsforsikringsdækning. Det følger af retshjælpsforsikringsbetingelsernes § 11, stk. 5, at salæret i disse sager skal fastsættes med udgangspunkt i de vejledende takster. § 11, stk. 5, har følgende ordlyd: "Salæret beregnes i overensstemmelse med de retningslinjer for sagsomkostninger i borgerlige sager, som følges af retsplejelovens kapitel 31 om offentlig advokatretshjælp afregnes i overensstemmelse med de deri anførte retningslinjer."

Da taksterne kun er vejledende, er der naturligvis tilfælde, hvor Advokatrådets Resposumudvalg efter en konkret vurde-

ring finder, at taksterne bør fraviges. I en konkret sag udtalte Resposumudvalget således, at advokaten efter en konkret vurdering kunne beregne sig et højere salær, end det af forsikringsselskabet tilbødte. Advokaten i sagen gjorde herefter over for forsikringsselskabet gældende, at forsikringsselskabet også skulle dække de udgifter, advokaten havde haft med at indbringe og gennemføre sagen for Resposumudvalget. Det nægtede forsikringsselskabet, hvorefter advokaten indbragte sit salærkrav for Resposumudvalget med henblik på en vejledende udtalelse. Resposumudvalget udtalte i den anledning følgende: "Hvorvidt der er grundlag for at fakturere omkostningerne over for [forsikringsselskabet] er et spørgsmål, der henhører under domstolene. Advokatrådet finder, at en fakturering over for klienten vil være i strid med god advokatskik."

ADVOKATNÆVNETS VURDERING

Advokaten fastholdt sit salærkrav. Herefter klagede forsikringsselskabet til Advokatnævnet både over advokatens adfærd (ved at kræve salær) og salærets størrelse.

Advokatnævnet udtalte følgende:

"Selv om advokater og klagere normalt ikke kan beregne sig salær eller få dækket omkostninger for arbejdet med behandlingen af en sag ved advokatmyndighederne, finder nævnet, at den specielle ordning for salærafregning i forbindelse med retshjælpsager i væsentlig grad adskiller sig fra den normale situation, således at der er grundlag for en anden bedømmelse. Det er således forsikringsselskabet, der i første omgang bedømmer, hvad et rimeligt salær udgør, og det er selskabet, der henviser advokaten til at benytte sig af adgangen til indbringelse for resposumudvalget som alternativ til at stævne selskabet. Under disse særlige omstændigheder finder nævnet, at advokaten har krav på at få erstattet rimelige udgifter for indbringelsen af salærspørgsmålet for Resposumudvalget i det omfang, hvor det har vist sig nødvendigt for at få et rimeligt salær for arbejdet med den sag, som selskabet havde givet tilsagn om forsikringsdækning til. Tilsidesætter Resposumudvalget i væsentligt omfang selskabets bedømmelse, har advokaten herefter krav på

dækning af rimelige omkostninger for sit arbejde med indbringelse af sagen for Resposumudvalget.

Nævnet finder således, at forsikringsselskabets status i disse sager ikke kan sidestilles med en klients. Hvis selskabet skulle sidestilles med en klient hos advokaten, ville det i givet fald være selskabet, der – for eller under en retssag anlagt af advokaten – skulle klage til advokatmyndighederne over advokatens salærkrav. Som anført ovenfor er situationen i retshjælpsager imidlertid den, at det er selskabet, der i første omgang beslutter, hvad et rimeligt salær er, og henviser advokaten til at indbringe spørgsmålet for Resposumudvalget, hvis denne er utilfreds med selskabets beregning.

Nævnet finder herefter, at advokaten har krav på at få betalt sit salær med 3.200 kroner ekskl. moms, hvis størrelse der ikke har været indsigelser mod."

Herefter frifandt Advokatnævnet advokaten i adfærdsklagen.

LANDSRETTENS VURDERING

Forsikringsselskabet nægtede imidlertid trods Advokatnævnets kendelse at betale det omtvistede salær, og advokaten indgav derfor stævning med henblik på at opnå betaling af sit salær.

Østre Landsret har ved to

AF RASMUS MØLLER MADSEN, AFDELINGSCHEF, ADVOKATSAMFUNDET

domme af 8. oktober 2008 fastslået, at der i et tilfælde som det foreliggende ikke er grundlag for at kræve salær. Landsretten udtalte i den forbindelse:

"Retsplejelovens § 126, stk. 2, regulerer, hvor højt et vederlag en advokat kan kræve for sit arbejde. I det omfang en advokat har krævet et højere vederlag for sit arbejde end det, der kan anses for rimeligt, vil advokaten kunne have handlet i strid med god advokatskik. Retsplejelovens § 126, stk. 2, indeholder således tillige en norm for advokaters adfærd. Bestemmelsen i retsplejelovens § 126, stk. 2, danner grundlag for, at Advokatnævnet med hjemmel i retsplejelovens § 146, stk. 1, (§ 147, stk. 3, i den før 1. juli 2007 gældende affattelse) i sager om salærklager blandt andet kan bestemme, at et salær skal nedsættes eller bortfalde. Domstolenes adgang til at tage stilling til en salærtvist, som er afgjort af Advokatnævnet, er – og var også forud for 1. juli 2007 – reguleret i retsplejelovens § 147 a, hvorefter en salærsag, når Advokatnævnet har truffet afgørelse, af hver af parterne kan indbringes for domstolene. Hverken efter ordlyden

af retsplejelovens § 147 a eller efter bestemmelsens sammenhæng med de øvrige regler i retsplejelovens kapitel 15 a og 15 b om henholdsvis salær- og disciplinærklager er der grundlag for at antage, at domstolene er afskåret fra at tage stilling til en salærtvist i det omfang afgørelsen tillige direkte eller indirekte vil berøre spørgsmålet om god advokatskik. Landsretten findes derfor ikke at være afskåret fra i en sag som den foreliggende at tage stilling til spørgsmålet om, hvorvidt advokaten har været berettiget til at opkræve salær. Advokatens påstand om, at landsretten skal afvise at tage stilling til de anbringender fra sagsøgt side, der direkte eller indirekte implicerer en stillingtagen til Advokatnævnets vurdering af god advokatskik, tages derfor ikke til følge.

Der findes hverken i kraft af Advokatnævnets opgaver eller sammensætning eller i kraft af karakteren af den konkrete afgørelse, som danner grundlag for advokatens søgsmål mod forsikringsselskabet, grundlag for at statuere, at landsretten skal udvise tilbageholdenhed ved prøvelsen af det omtvistede spørgsmål.

Retsforholdet mellem advokaten og forsikringsselskabet hviler på den aftale, som parterne har indgået, jf. herved forsikringsselskabets brev til advokaten af 9. august 2004 med henvisning til forudgående korrespondance mellem parterne. Advokaten må ved aftalens indgåelse anses for at have accepteret selskabets almindelige retshjælpsforsikringsbetingelser. Begge parter har herved tiltrådt, at advokatens krav på selskabet ikke endeligt er aftalt på forhånd, at salæret skal beregnes i overensstemmelse med de retningslinier for sagsomkostninger i borgerlige sager, som følges af domstolene, at den nærmere fremgangsmåde i forbindelse med advokatens fremsættelse af sit krav og forsikringsselskabets stillingtagen til kravet ikke er aftalt, og at det heller ikke er reguleret, hvorledes en eventuel tvist om salærets størrelse skal behandles.

Advokaten har fremsendt en afregning til forsikringsselskabet, som herefter har afvist at betale det opkrævede beløb med den begrundelse, at afregningen ikke syntes at være i overensstemmelse med de for sagen gældende afregningsprincipper. Muligheden for at indbringe sagen for Advokatrådets Responsumudvalg er rejst af advokaten selv i brev af 8. december 2005.

Der er hverken efter parternes aftale, efter sagens konkrete forløb eller efter karakteren af retsforholdet i øvrigt grundlag for at statuere, at det er forsikringsselskabet, der fastsætter salærets størrelse, eller at forsikringsselskabet har kompetence til at pålægge advokaten at indbringe sagen for Responsumudvalget. Retsforholdet mellem advokaten og forsikringsselskabet, for så vidt angår spørgsmålet om salær, ses således ikke at adskille sig fra andre tilfælde, hvor der mellem en advokat og dennes klient ikke er indgået endelig aftale om størrelsen af advokatens salær, og hvor klienten afviser at betale det fulde krav. Udgiften ved at advokaten i forbindelse med løsning af salærspørgsmålet anmoder Advokatrådets Responsumudvalg om en udtalelse, findes herefter ikke – uden aftale mellem parterne herom eller uden andet retsstiftende grundlag i øvrigt – at kunne overvælttes på forsikringsselskabet."

Har du husket obligatorisk efteruddannelse?

Pr. 1. januar 2008 trådte nye regler i kraft om løbende obligatorisk efteruddannelse for advokater og advokatfuldmægtige. De forpligter til 54 lektioners efteruddannelse inden for hver 3-årige periode.

Der vil årligt og med frist 1. april skulle afgives oplysninger om det forudgående kalenderårs efteruddannelsesaktiviteter, selvom kravet løber over 3 år. Husk derfor at holde regnskab med dine efteruddannelsesaktiviteter også inden for undervisning og artikelskrivning mv. samt at gemme dokumentation derfor.

Nærmere oplysning om reglerne findes på www.advokatsamfundet.dk under Efteruddannelse. Se evt. også Advokaten nr. 1/2008. Spørgsmål kan rettes til advokat Lise-Lotte Skovsager Gümoes på tlf. 33 96 97 98 eller lsg@advokatsamfundet.dk